

[Jørgen Estrup]

det er de gamle regler, som opretholdes for dem, der har fået tilbud om en ansættelse. Vil det indebære, at der faktisk er meget stor forskel i, hvad man får som ansat på kurset og som kommende ansat? Det synes jeg er interessant, fordi der måske så bliver nogle spændinger.

Bollmann (CD):

Da hr. Hans Jørgen Holm allerede har stillet det spørgsmål, jeg ville have stillet, skal jeg nøjes med at sige til ministeren, at vi fra CD's side kan tilslutte os lovforslaget.

Glistrup (FP):

Som det er fremgået af de foregående indlægs måde at angribe tingene på, så er det ikke noget, som bedærvede folketingsveteraner betragter som andet end en bagatel, det, vi taler om her.

For hvad er det dog? Herregud! Det er en af de 10.000 forskellige tilskudsordninger, som man nu laver en lille justering i, og det kan da hverken revolutionere Danmark på den ene måde eller på den anden måde. Men de 10.000 tilskudsordninger, hvoraf denne bare er en del, det er det, der har ført Danmark ud i møget og ud i skidtet.

Alle disse tilskudsordninger, der er vokset op herinde i de sidste 28 år, og hvor det her bare er en lille flig af helheden, har ført til, at den offentlige sektor er blevet ca. fem gange så stor, som den var i 1960, ligegyldigt hvordan man så måler relativt og tager højde for pengeforringelse og lignende ting, og at den offentlige sektor er blevet dobbelt så stor som det, vi har råd til.

Med andre ord: De 450 mia. kr., som man bevilger, og hvoraf det her selvfølgelig kun er en meget, meget lille del, det burde ved besparelser meget hurtigt sættes ned til 225 mia. kr., og da vi gerne skal have råd til at udvide nogle steder, er det, vi har brug for, altså besparelser i størrelsesordenen ca. 300 mia. kr. Og vel at mærke reelle besparelser, ikke det, som de sidste dages hidsige debatter drejede sig om, i form af at man kalder det besparelser, når en minister pludselig finder ud af, at han på sit ressortområde vil begrænse væksten i udgifterne. Nej, virkelige nedskæringer.

Derfor må det være helt oplagt, at en ordning som den foreliggende skulle det offentlige benytte lejligheden til at trække sig 100 pct. ud af,

sådan at der blev givet nul tilskud. Det må være det rigtige, både med de betrængte statslige finanser og som et sundt grundlag for en prisdannelse, at når der er tale om kurser, som har relation til en bestemt virksomhed, så skal det være denne virksomhed, der 100 pct. betaler alle udgifter i forbindelse med disse kurser, sådan at man kan få en ærlig prisdannelse.

Når ministeren derfor fortsætter med at ville give tilskud fra statens side, så bliver vi skeptiske i Fremskridtspartiet.

Så kan man selvfølgelig glæde sig over, at man nu vil lade virksomhedsandelen blive noget større, som ministerens forslag går ud på, men når man læser bemærkningerne, har man nærmest indtrykket af, at ministeren mener, at der skal han alligevel bruge det samme antal offentlige penge, for han regner så bare med, at der kommer nogle flere kurser, som man skal give tilskud til.

Det er bestemt ikke vores kop te, at man på noget, der i den grad burde falde uden for den offentlige sektor, alt i alt fra statskassens side fortsætter med at bruge det antal kroner, som man bruger i forvejen. Som led i de nødvendige besparelser i 300 mia. kr.s-klassen, som er påkrævet, må det her også skæres helt ind til benet og falde fuldstændig og aldeles væk.

Nu skal vi selvfølgelig på et eller andet tidspunkt, når arbejdsmarkedsudvalget har fået behandlet denne sag, der næppe vil blive en femårsplan for udvalget, fra Fremskridtspartiets side til at stemme om det, og så vil jeg gerne medgive, at som vi ser det i øjeblikket, er det dog trods alt et skridt frem, om end et myreskridt frem, at man indfører lidt mere arbejdsgiverbetaling, så jeg tror, at man vil få den samme stemmeafgivning fra Fremskridtspartiets side, som man vil få fra de foregående partier, men vi vil trykke på vores grønne knapper med en noget større skepsis end de andre partier her i salen.

Før vi kan tage vores endelige stilling, vil vi dog i hvert fald ulejlige arbejdsministeriet, bureaukratiet, med, at de trods alt skal arbejde nogle timer med at besvare nogle spørgsmål fra vores side i udvalget.

Med denne meget stærke forbeholdenhed skal jeg tilsige et vist lille gran af mere velvilje end modvilje fra Fremskridtspartiets side.